

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk

APO/ J.nr. 2007-2333

Dato: 1. maj 2007

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 13. april 2007 følger hermed socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 155 - 160 (SOU Alm. del).

Spørgsmål nr. 155:

”Vil ministeren oplyse, om behandlingsgarantien er overholdt for en person, som i årevis har været i metadonbehandling, men i længere tid har bedt om at komme i en stoffri døgnbehandling uden at komme det?”

Svar:

Behandlingsgarantien gælder for den sociale behandling ydet efter service-loven og omfatter ikke den lægefaglige behandling, der ydes efter sundheds-loven. Stofmisbrugerer kan fremsætte ønske om en bestemt behandlingsform, men det er ikke stofmisbrugerer selv, der vælger præcis, hvilken type af social behandling der skal iværksættes. Det er fagfolkene, der i samarbejde med stofmisbrugerer finder frem til, hvilke sociale tilbud der er egnet netop i den konkrete sag.

Der skal udarbejdes en plan for det nærmere behandlingsforløb m.v. Denne behandlingsplan skal understøtte handleplanen efter servicelovens § 141, ligesom der skal tages højde for fortsatte kommunale (kontant)ydelse og øvrig social støtte efter serviceloven.

I forhold til opfyldelse af behandlingsgarantien vil iværksættelse af en ambulantly behandling inden for tidsfristen opfylde garantien, men hvis stofmisbrugerens ønske er, at der iværksættes døgnbehandling, kan den konkrete afgørelse indbringes for det sociale nævn.

Spørgsmål nr. 156:

”Vil ministeren oplyse, om behandlingsgarantien på 14 dage gælder i forhold til en person, som henvender sig med ønske om at komme i social behandling i form af stoffri døgnbehandling, når personen på ansøgningstidspunktet har været i metadonbehandling i årevis, ikke modtager andet end enkeltstående samtaler og ingen handleplan har?”

Svar:

Der henvises til svar på spørgsmål 155.

Spørgsmål nr. 157:

”Vil ministeren oplyse, om en stofmisbrusers ønske om at få ændret sin behandling fra metadon til stoffri døgnbehandling skal indgå i handleplanen?”

Svar:

Substitutionsbehandlingen forudsættes at være en integreret del af den enkelte kommunes samlede behandlings- og omsorgstilbud til stofmisbrugere. Det fremgår af afsnit 6 a og b i Sundhedsstyrelsens vejledning til cirkulære nr. 12 af 13. januar 2003 om ordination af afhængighedsskabende lægemidler (metadoncirkulæret), at der for hvert behandlingsforløb skal udarbejdes en til den enkelte stofmisbruger tilpasset lægefaglig behandlingsplan, som bygger på en forudgående udredning. Den lægefaglige behandlingsplan skal indgå som en del af den sociale handleplan.

Såfremt det er et ønske fra stofmisbrugeren at blive stoffri med henblik på at komme i døgnbehandling, vil dette, som led i den løbende proces med udarbejdelse af den samlede handleplan, skulle fremgå af denne.

Spørgsmål nr. 158:

”Vil ministeren oplyse, om det er muligt efter de gældende regler, at en stofmisbruger er i social behandling og dermed tæller med i statistikken over stofmisbrugere i behandling, uden at den pågældende har en handleplan?”

Svar:

Det overordnede formål med reglerne for den sundhedsfaglige og den socialfaglige behandling for stofmisbrug er, at sikre stofmisbrugere den mest hensigtsmæssige behandling ved at fastlægge et entydigt ansvar for sammenhængen mellem de socialfaglige og sundhedsfaglige behandlingstiltag. Det

er herefter kommunalbestyrelsen, der har ansvaret for den samlede behandling.

Det fremgår af Sundhedsstyrelsens publikation ”Stofmisbrugere i behandling 2005”, at ”Register over stofmisbrugere i behandling”, omfatter personer, der visiteres til behandling for stofmisbrug uafhængig af, om klienten visiteres til ambulans behandling eller døgnbehandling, metadonunderstøttet eller stoffri behandling. Ud fra registret er det muligt at få oplysninger om antallet af stofmisbrugere i behandling, hvilke stoffer der bruges, hvordan de indtages, misbrugerens alder, geografiske herkomst og deres socialøkonomiske karakteristika. Endelig indsamles oplysninger om misbrugerens risikoadfærd. Fra år 2000 er der endvidere indsamlet oplysninger om behandlingstype og –omfang, om årsag til udskrivning og om alder ved første injektion.

Jeg kan tilføje, at det ikke er formålet med registret at overvåge, om kommunerne overholder lovens krav om udarbejdelse af en handleplan i den konkrete sag.

Spørgsmål nr. 159:

”Vil ministeren redegøre for, i hvilke situationer kommunalbestyrelsen ikke har pligt til eller kan skønne, at det ikke er hensigtsmæssigt, at udarbejde en handleplan for stofmisbrugere?”

Svar:

Kommunalbestyrelsen skal altid skønne, om det er hensigtsmæssigt at tilbyde udarbejdelse af en plan for ydelser efter serviceloven. I skønnet skal borgerens eventuelle ønsker om at få en handleplan indgå med vægt, og det er derfor vigtigt, at borgeren er orienteret om muligheden for at få en handleplan, jf. servicelovens § 141, stk. 1.

Ved vurderingen af behovet for en handleplan skal der tages hensyn til borgerens samlede funktionsevne og behov samt karakteren, omfanget, sværhedsgraden og tidshorisonten for den indsats, der er brug for.

Det skal af sagen fremgå, at kommunen har vurderet spørgsmålet om udarbejdelse af en konkret handleplan, herunder om borgeren har udtrykt ønske om, at der bliver udarbejdet en handleplan.

Uden for målgruppen for handleplaner vil typisk falde borgere, der er i stand til at tage vare på deres egne interesser, som er i besiddelse af en højere grad af sociale kompetencer, og som udelukkende har behov for hjælp til at strukturere dagligdagen.

På stofmisbrugsbehandlingsområdet vil det af flere grunde være hensigtsmæssigt, at der udarbejdes handleplaner for at inddrage stofmisbrugerne og/eller for at opnå sammenhængende indsats. Af de stofmisbrugere, som ikke måtte være omfattet af det obligatoriske krav om handleplan, kan udarbejdelse af handleplaner således være hensigtsmæssigt for at sikre vedkommendes medvirken og motivation samt for at inddrage alle relevante parter så tidligt som muligt i forløbet.

Spørgsmål nr. 160:

”Vil ministeren redegøre for betingelserne for, hvornår en handleplan for stofmisbrugere skal justeres?”

Svar:

Handleplanen danner udgangspunkt for den løbende opfølgning efter servicelovens § 150 af den sociale indsats. Kommunalbestyrelsen skal løbende følge de enkelte sager for at sikre sig, at hjælpen fortsat opfylder sit formål. Hvis det kan konstateres, at den tildelte hjælp ikke længere opfylder sit formål, må det overvejes, om der er behov for andre former for hjælp.

Eva Kjer Hansen

/ Peter Juul